

джеба си сребро, а това показваше, че всичко станало не бѣше сънъ.

Тя имаше пари, и можеше съ нѣщо да зарадва момиченцето си. Като дойде до най-близката бакалници, тя купи хлѣбъ, вжглища, кафе, захарь, масло, едно яйце, гасъ и дърва. Като бързаше, тя не забѣлѣжи, че въ бакалницата очудено гледаха бръснатата ѝ глава. А когато тя заедно съ вжгларя се качеше по стѣпалата на дома си, на прага стоеше богатата ѝ съсѣдка и съ злорадство я гледаше. Тя тутакси забѣлѣжи, че бѣдната жена е останала безъ своитѣ чудни коси, и съ присмѣхъ ѝ каза:

— Вие изпълнихте моя съвѣтъ и добрѣ направихте; нѣма да губите врѣме сега за прическа.

Майката продължи пѣтя си, но като дойде до вратата на своята стая, остави покупкитѣ на пода и си върза главата съ кърпа, за да не забѣлѣжи момиченцето ѝ нищо.

Дѣтето не спѣше; гладътъ не му позволяваше да заспи, и щомъ майката влѣзе, то попита:

— Мамо, донесе ли ми хлѣбъ?

— Да, скѣпото ми, — отговори майката, като доближи до кревата и обсипа дѣтето съ цѣлувки. Донесохъ ти питки, и масло, и яйце и много други хубави нѣща. Ето ги.

Тя тутакси даде на дѣтето кѣсче хлѣбъ, слѣдъ туй запали огънь въ печката, свѣтна лампата, свари яйцето и кафе. И въ стаята на тавана стана свѣтло, топло и удобно. Момиченцето бѣше доволно, смѣеше се и бѣбрѣше, а майката вече не съжалѣваше, за дѣто си жертвува коситѣ.

Когато двѣтѣ се нахраниха, момиченцето тутакси заспа, а майката легна да спи до него на общия креватъ.